

Kratka, pa hecna

Naša njiva je bila takrat poleg »ta glavne« ceste, saj druge še ni bilo. Naša njiva smo rekli njivi, na kateri smo kmetovale tri družine. Sobote so bile takrat še delovne, ob nedeljah in praznikih pa nismo hodili na njive. Tako je bil za spomladanska dela najbolj primeren 2. maj. Takrat so nam njivo preorali, vse drugo: »čepe raztolčt«, pograbitni njivo, pripraviti »zevnk«, posejati in posaditi poljščine ... pa smo opravili seveda ročno. In zato je bilo potrebno kar nekaj rok. Mame vseh treh družin so seveda zahtevale popolno mobilizacijo delovne sile in tako nas je bilo na njivi kakih deset do petnajst duš.

Po cesti je mimo pripeljal voznik tovornjaka. Očitno ga je tako številčna družina pretresla. Zapeljal je na rob ceste in zakričal: »A vas je še kaj doma?«

Na njivi okoli leta 1990 (hrani Marjana Svetina)